

Fortsatt visepresidentkandidat

- Jeg står ved det jeg har sagt og trekker meg ikke som visepresident. Det ville satt organisasjonen i en veldig vanskelig situasjon, sier Heidi Tessand.

TEKST

Per Olav Solberg

FOTO

Fartein Rudjord

PUBLISERT 11. oktober 2019

EMNER **Presidentkamp**

I går trakk Andreas Høstmælingen sitt kandidatur som president i Norsk psykologforening og begrunnet hvorfor i [dette innlegget](#) hvor han blant annet skriver:

“Jeg erkjenner at forutsetningene for å være den lederen jeg ønsker å være for Norsk psykologforening ikke er til stede. Derfor trekker jeg meg som presidentkandidat.”

Tessand har [tydelig støttet Høstmælingens kandidatur](#) og hun synes det er leit at han nå trekker seg.

- Det er synd og trist. Samtidig forstår jeg hans argumentasjon. Jeg snakket med han i går, og han sa at i valget mellom å være fagets mann eller medlemmenes mann så vil han alltid velge faget, også der det går på bekostning av medlemmenes interesser. En slik spagat ble for krevende. Jeg synes det står respekt av å klare å se seg selv utenfra på

den måten. Han viser stor integritet og kompromissløshet på fagets vegne. Jeg vet at han har støtte hos mange medlemmer, og han har bidratt med en prinsipielt svært interessant diskusjon. Jeg skjønner at mange er skuffa nå, sier Tessand.

Ulike visjoner

– *Kan du jobbe under Håkon Skards presidentskap når du så tydelig har gått ut og støttet Høstmølingens kandidatur?*

– Det er riktig at jeg både før og etter å ha sett de fleste debattene fortsatt hadde støttet Høstmølingen. Min erfaring fra flere organisasjoner er at forskjellighet dyrkes best via ulik sammensetning av roller og oppgaver for å unngå gruppetenkning, men at toppledelsen bør dele noenlunde felles visjoner og mål. Det skjer ikke nå, sier Tessand.

Tessand understreker videre at man i Norge har lange tradisjoner for å inngå samarbeid med folk man er uenige med, både i regjeringer, kommunestyre og organisasjoner.

– Dessuten er det Landsmøtet som bestemmer retningen vi skal gå, ikke presidenter eller visepresidenter, sier Tessand.

Hun presiserer også at det er Landsmøtet som skal stemme over saker og et nytt sentralstyre. Og at prinsippprogrammet er åpent for endringer.

– Deretter skal vi ha strategiseminar med det nye styret. Det er altså lenge igjen til den nye «regjeringsplattformen» for Psykologforeningen skal utformes, og jeg er spent på hvordan alt kommer til å se ut. Jeg vil selvsagt bidra med å lage et så godt grunnlag for samarbeid som mulig, sier hun.

– *Hvordan blir det å jobbe i en forening med så tydelig splittelse i presidentskapet om hva som er den beste strategiske måten å jobbe på for å få politiske gjennomslag?*

– Det har jeg ikke prøvd, så det vet jeg ikke. Jeg vet en del om hvordan Skard vurderer problemene i spesialisthelsetjenesten, men har ikke hørt så mye om hans konkrete forslag til løsninger eller plan for å innfri løftene om bedre rammer. Jeg ser fram til å sette meg inn i hans tanker om dette, og til et viktig og spennende Landsmøte, avslutter Tessand.

I forbindelse med at Tessand støttet Høstmølingens kandidatur, ønsket hun en motkandidat som visepresident som stod mer på Skards side. Denne motkandidaten har ikke dukket opp. Fristen for å melde kandidater på valg har nå gått ut, og det er ikke lov med benkeforslag til dette vervet på Landsmøtet.

TEKST

Per Olav Solberg, redaksjonssjef

FOTO

Fartein Rudjord

